

РЕШЕНИЕ

№ 5407

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Калинка Илиева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4488** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 07. 02. 2020 г. по НАХД № 8231 / 2019 г., Софийски районен съд, НО, 104 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 19-4332-006004 / 10. 04. 2019 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на Д. В. Ц., е наложена глоба в размер на 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на Ц., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля П. и писмените доказателства представени с наказателното

постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

Установено е, че на 08. 01. 2019 г., около 11.25 часа, в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява личния си лек автомобил „Ауди Ку 7” с ДК [рег.номер на МПС] , със скорост 104 км/ч., при ограничение за населено място от 50 км/ч., установена с техническо средство за видеоконтрол А. № 11743С7, в снимка № 0055531 по преписка С. 378 / 19 г., заснемащо и записващо скорост, дата, час, място и рег. табела. Записа е показан на Ц., който в саморъчно попълнена декларация, е посочил, че той е управлявал автомобила.

На 20. 03. 2019 г. на жалбоподателят бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 19-4332-006004 / 10. 04. 2019 г. от началник група в отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че въззивното решение е неправилно и незаконосъобразно.

В случая безспорно е установено, че именно жалбоподателят се е движил с превишена скорост, тъй като преди съставянето на акта, същия е подписал изрична декларация, че той е управлявала автомобила и няма възражения по акта.

Също така неоснователни са и доводите, че не е извършила посоченото нарушение, тъй като в конкретния случай уреда за измерване на скоростта е от типа, който записва и регистрационния номер на автомобила, като безспорно е установено, че жалбоподателят е управлявал автомобила със скорост по-висока от максимално разрешената.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателят не е оборена материалната доказателствена сила на акта, като в съставения АУАН е посочено, че записа е показан на водача.

В случая превишението на скоростта е заснето с техническо средство, което записва и номера на автомобила, в съответствие разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си определените от министъра на вътрешните работи служби, имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, т.е. законово регламентирано е правото на ползване от страна на контролните органи на съответните технически средства при установяването на деяния от вида на процесното.

В хипотезата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на

контролни точки, се издава електронен фиш. В конкретния случай, за нарушението се предвижда и лишаване от права, поради което правилно е издадено наказателно постановление.

Видно е също така, че въззивния съд е събрал доказателства за техническата изправност на техническото средство за измерване, както и съставения протокол за използването на автоматизираното техническо средство.

В тази връзка са неоснователни доводите в касационната жалба за неустановено място на заснемане на нарушението и самия нарушител, тъй като била налична само една снимка. В закона липсва изискване за броя на снимките, като е видно, че същата е показана на водача, който е посочил изрично в АУАН, че няма възражения.

Неоснователни са и доводите за недоказаност на авторството на деянието, тъй като от снимката безспорно се вижда марката на автомобила (противно на изложеното в жалбата), както и неговия регистрационен номер, като в саморъчно попълнена декларация жалбоподателят е посочил, че на посочената дата сам е управлявал този автомобил.

По делото е представен задължителния в случаите на ползване на мобилно АТСС, Протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., съгласно одобреното с Наредбата приложение, който е доказателство относно мястото за контрол, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, мястото на пътният знак за ограничение и др. обстоятелства, необходими да бъде извършена преценка за законосъобразността на издаденото НП.

Действително не е представена снимка на разположението на уреда на мястото на заснемане, съгласно изискването на чл. 10, ал. 3 пр. 2-ро от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., но в случая Съдът приема, че този пропуск, не е съществен и не води до опорочаване на производството по налагане на административно наказание или до съществено нарушаване правото на защита на наказаното лице. Видно е, че в протокола е посочено мястото на контрола – [улица], до [жилищен адрес] поради което безспорно е посочено мястото на извършеното нарушение.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, районния съд е постановил правилно решение.

Наложеното административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, в действащата към този момент редакция, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XXIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07. 02. 2020 г. по НАХД № 8231 / 2019 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 104-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.